

ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΑΤΙΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΗ	ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ	ΓΝΩΜΕΣ	ΕΛΛΑΔΑ	ΚΟΣΜΟΣ
---------------	----------	--------------	--------	--------	--------

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΣΤΗΝ «Κ»

Δεν θα πεθάνει το ευρώ χωρίς την Κύπρο

■ Θα σας πέταγαν έξω και θα βρισκόσασταν απομονωμένοι, εκεί που ήσαστε πριν αρχίσει η τεράστια πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία στηριχθηκε και στη ζωή ορισμένων ανθρώπων

Συνέντευξη στον **ΑΝΤΩΝΗ ΠΟΛΥΔΡΟΥ**

Βαρύτατες ιστορικές ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση στην Κύπρο χρεώνει στην κυβέρνηση του ΑΚΕΛ ο πρώην αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης, Θεόδωρος Παγκάλος. Αποδίδει τη στροφή προς τη Ρωσία είτε σε άγνοια είτε σε διαμαρτυρία και φιγούρες αίσχιστου είδους και χαρακτηρίζει την εικόνα που έβγαλε η Κύπρος ως μη σοβαρή. Ο κ. Παγκάλος μιλάει επίσης για το 2004, την επιλογή του Γ. Παπανδρέου για δημοψήφισμα, ενώ αναφέρεται και στα εσωτερικά της Ελλάδας, λέγοντας ότι ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή, και οι ιδεολογίες που εκφράζουν που είναι εχθροί της Δημοκρατίας, θα πττηθούν από τον λαό.

—Το πρώτο «Όχι» έγινε δεκτό με πανηγυρισμούς στην Κύπρο και με επικρίσεις στην Ελλάδα, επειδή η στάση και της εδώ κυβέρνησης δεν ήταν η ίδια. Χαρακτηρίστηκε ως κίνηση λεβεντιάς

Ο Αναστασιάδης έχει την ευθύνη που έχει για τη διαχείριση που έκανε αυτές τις μέρες. Το ΑΚΕΛ όμως έχει βαρύτατες ιστορικές ευθύνες. Γιατί τόσο καιρό καθυστέρησε την επιβολή μιας λύσης, για να μην υποστεί τις συνέπειες. Εγώ στη θέση τους θα το βούλωνα

και αξιοπρέπεια. Θεωρείτε ότι οι συμπεριφορές και τοποθετήσεις αυτές δικαιώθηκαν εκ του αποτελέσματος;

—Στην Ελλάδα υπάρχει μια κυρίαρχη ιδεολογία που εμφανίζεται ως αδιανοητικότητα και η οποία δεν έχει καμιά σχέση με τα πραγματικά γεγονότα. Το μεγαλύτερο πρόβλημα του ελληνικού λαού δεν είναι ούτε οικονομικό ούτε πολιτικό. Είναι ιδεολογικό και πολιτιστικό. Έχουμε εντελώς εσφαλμένη γνώμη για το ποιο είμαστε, πού ζούμε και το τι κάνουμε. Και βεβαίως αυτή η ιδεολογία έχει—και είναι φυσικό αυτό για ένα λαό που αγαπάει την πατρίδα του— έντονα εθνικά χαρακτηριστικά. Το να λες «Όχι» στους ξένους είναι καλύτερο από το να λες «Ναι». Δεν έχει προεξοφληθεί από αυτούς που παίρνουν θέση στο ερώτημα, ποιος λέει «Όχι», σε ποιον, γιατί και στα πλαίσια ποιας συζήτησης, με αποτέλεσμα να είναι καταναζή, σε τελευταία αναφορά, εντελώς πλήθια. Ο ελληνικός λαός έχει ιστορικά αυτοκτονήσει τρεις φορές. Όταν ψήφισε μαζικά να επανέλθουν τα στρατεύματά μας από τη Μικρά Ασία με αποτέλεσμα να έρθει στην εξουσία το Λαϊκό Κόμμα και να επιέλθει η μικροαστική καταστροφή, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν, ενώ όλοι οι λαοί συζητούσαν με ποιο τρόπο θα κατανέμουν τα κέρδη της νίκης, εμείς επιλέξαμε να κάνουμε ένα εμφύλιο πόλεμο για να αποφασίσουμε αν θα επικρατήσει ο κομμουνισμός ή ο καπιταλισμός, παγκοσμίως. Λες και αυτό εξαρτιόταν απ' την Ελλάδα. Και το '74. Πολύ φοβόμαι ότι εκκρεμεί ακόμα το ζήτημα εάν ο ελλαδικός και κυπριακός Ελληνισμός θα αυτοκτονήσουν και τέταρτη φορά, ξεχωρίζοντας και σε απομόνωση από τη Δύση. Όσον αφορά στο ερώτημά σας κατά πόσο οι τοποθετήσεις αυτές δικαιολογούνται εκ του αποτελέσματος, νομίζω ότι

«Η είσοδος της Κύπρου στην Ε.Ε., χωρίς να έχει λυθεί το πολιτικό της πρόβλημα, είναι από τα μεγαλύτερα πράγματα που έχω κάνει στη ζωή μου. Θα είχα πένθος, αν σήμερα βρισκόσασταν εκτός Ε.Ε., διότι είναι ανάξια η πολιτική σας ηγεσία» δηλώνει ο πρώην αντιπρόεδρος της ελληνικής κυβέρνησης Θεόδωρος Παγκάλος.

σ' αυτό απάντησαν η κ. Μέρκελ και ο κ. Σόιμπλε. Γιατί προσέχουμε τι λένε όταν είναι για να τους βρίσουμε και δεν τους προσέχουμε όταν λένε κάτι που αποδίδει την πραγματικότητα, επειδή δεν μας συμφέρει; Και οι δύο είναι ότι η δεύτερη συμφωνία είναι πολύ καλύτερη για τη Γερμανία απ' ό,τι η πρώτη. Τι επιδιώκει να κάνει η Γερμανία, της οποίας η στάση είναι απαράδεκτη, χωρίς καμιά αμφιβολία; Διότι αντί να εφαρμόσει ένα μνημόνιο περικοπής των δημοσίων δαπανών και του χρέους, βρίσκει ευκαιρία να τσακίσει τον τραπεζικό τομέα; Επιδιώκει να πάρει τα κεφάλαια στη Γερμανία. Γιατί, σου λέει «εγώ έχω εξαγωγές, γιατί κυριαρχώ στην τεχνολογία, στη βιομηχανία και τα κεφάλαια πάνε σε αυτές τις αδύναμες χώρες που δεν έχουν υποδομή. Να 'ρθουν σε μένα».

—Η κυβέρνηση κατηγορήθηκε ότι πήγε στο Ευρογκρουπ εντελώς απροετοίμαστη και χωρίς σχέδιο Β'...

—Γατί είχε σχέδιο Α'; Πήγε και συμφώνησε μια λύση και το κόμμα του την καταψήφισε. Είναι θέμα αυτό σοβαρής χώρας η οποία διοικείται από σοβαρές πολιτικές δυνάμεις και μπορεί να έχει αξιοπρέπεια και αξιοπιστία; Άρα, το θέμα δεν είναι αν υπήρχε δεύτερη λύση. Δεν υπήρχε ούτε πρώτη, όπως απεδείχθη. Διότι πρώτη λύση σημαίνει την περνάω απ' τη Βουλή. Τι πήγα και την ψήφισα; Πολλοί, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου Παπούλια, είπαν ότι είναι απαράδεκτη η λύση που εδόθη στο κυπριακό ζήτημα, διότι είναι επιλεκτική, επειδή με τον ίδιο τρόπο δεν αντιμετωπίστηκαν άλλες χώρες της Ε.Ε. που έχουν ανάλογα φαινόμενα υπερτροφίας του τραπεζικού συστήματος. Παραγνωρίζουν το γεγονός ότι η Κύπρος πήγε και ζήτησε βοήθεια. Και ζήτησε βοήθεια γιατί είχε

πέσει έξω σ' ό,τι αφορά το έλλειμμα του δημόσιου τομέα και σ' ό,τι αφορά το δημόσιο χρέος. Δεν ήρθαν οι Γερμανοί να πουν στην Κύπρο «ξέρете θέλουμε να σας δώσουμε βοήθεια σώνει και καλά και θα κάνετε αυτά που σας λέμε». Από τη στιγμή που ζητάς δανεικά, πρέπει να δεχθείς τους όρους των δανειστών. Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση ούτε στην καθημερινή ζωή ούτε στις διεθνείς σχέσεις να ζητάς δανεικά και να επιβάλλονται οι όροι του δανειζομένου. Ο δανειζόμενος είναι σε κατάσταση εξάρτησης και ανάγκης. Λοιπόν, τα υπερήφανα «Όχι» είναι απλώς φρασεολογίες χωρίς περιεχόμενο, ψηφοθηρικές διαδικασίες και ανοησίες. Υπερήφανο «Όχι» λέει αυτός που έχει χρήματα να δώσει. Όχι αυτός που απαιτεί χρήματα.

—Αναφερθήκατε στην εικόνα που εξέπεμψε η Κύπρος μεταξύ πρώτου και δεύτερου Ευρογκρουπ. Ήταν η στάση του κυβερνώντος κόμματος και της Βουλής γενικότερα, υπήρξε και εκείνη η στροφή προς τη Ρωσία μετά την καταψήφιση της πρώτης συμφωνίας. Θεωρείτε ότι αυτή η εικόνα υπήρξε καταλυτική στο να καταλήξουμε στη συμφωνία που τελικώς καταλήξαμε;

—Προφανώς. Ακούστε, διότι στα ευρωπαϊκά θέματα ήμουν εκπρόσωπος αυτής της χώρας για 17 χρόνια. Δεν υπάρχει περίπτωση για μια χώρα απομονωμένη σε οποιαδήποτε συζήτηση, και η Κύπρος είναι απομονωμένη στο θέμα αυτό, κοινοτική λύση σε δεύτερη συζήτηση να είναι καλύτερη από την πρώτη. Κι αν απορρίπτατε και τη δεύτερη λύση η τρίτη θα ήταν ακόμα χειρότερη. Σ' ό,τι αφορά τη στροφή προς τη Ρωσία, με συγκρατείτε πάρα πολύ, οι άνθρωποι δεν ήξεραν τι έκαναν. Δεν γνωρίζω αν αυτό οφείλετο στο ότι ήταν νέα κυβέρνηση, αλλά μπορούσαν να ρωτήσουν τους προηγούμενους, οι

οποίοι ήξεραν πολύ καλά επί του προκειμένου. —Μα το ΑΚΕΛ ήταν εξ αυτών που έθεσαν με τρόπο επιτακτικό μια τέτοια στροφή.

—Εγώ προσωπικά ενεπλάκηνα (με τη σύμφωνο γνώμη του Προέδρου Χριστόφια) σε συζήτηση με Ρώσους και Κινέζους πριν από ένα χρόνο και κάτι, και το αποτέλεσμα ήταν αυτό ακριβώς που προέκυψε και τώρα. Και ασφαλώς δεν θα ήμουν ο μόνος που είχε κάνει τέτοιου είδους επαφές. Άρα ήταν γνωστό αυτό στην Κύπρο. Αυτό που έγιναν τώρα ήταν ή από άγνοια, που δεν δικαιολογείται σε τόσο σοβαρά θέματα—ο κ. Χριστόφιας όφειλε να πει «μην περιμένετε τίποτα απ' τους Ρώσους»— ή αν δεν ήταν άγνοια, ήταν καθαρά διαμαρτυρία και φιγούρες του αίσχιστου είδους, ανεπιτρεπτες. Δεν θα πεθάνει το ευρώ χωρίς την Κύπρο. Δεν υπάρχει καν ο φόβος που υπήρχε από έξοδο της Ελλάδας, το μέγεθος της οικονομίας της οποίας, αν μη τι άλλο, είναι πολύ μεγαλύτερο. Αν φεύγατε εσείς δεν θα συνέβαινε τίποτα απολύτως. Θα σας πέταγαν έξω και θα βρισκόσασταν απομονωμένοι, εκεί που ήσαστε πριν αρχίσει η

Τα υπερήφανα «Όχι» είναι απλώς φρασεολογίες χωρίς περιεχόμενο, ψηφοθηρικές διαδικασίες και ανοησίες. Υπερήφανο «Όχι» λέει αυτός που έχει χρήματα να δώσει. Όχι αυτός που απαιτεί χρήματα

τεράστια πορεία προς την Ε.Ε., η οποία στηριχθηκε και στη ζωή ορισμένων ανθρώπων. Εγώ θεωρώ ότι η είσοδος της Κύπρου, χωρίς να έχει λυθεί το πολιτικό της πρόβλημα, στην Ε.Ε., είναι από τα μεγαλύτερα πράγματα που έχω κάνει στη ζωή μου. Και είμαι υπερήφανος γι' αυτό. Θα είχα πένθος, αν σήμερα βρισκόσασταν εκτός Ε.Ε., διότι είναι ανάξια η πολιτική σας ηγεσία. —Θέλω να δώμε την ηθική διάσταση της πολιτικής συζήτησης που γίνεται σήμερα. Το μέχρι πρότινος κυβερνών κόμμα που διαχειρίστηκε την όλη κατάσταση και έκανε την προσφυγή στο Μπχανιστικό χαρακτηρίζει καταστροφικές τις ενέργειες της κυβέρνησης Αναστασιάδη και προκρίνει λύση εκτός Τρίκαλα.

—Ακούστε, εγώ δεν μπορώ να συζητώ βλακείες που λένε άνθρωποι οι οποίοι δεν χρίζουν κανενός απολύτως σεβασμού. Θέλετε δανεικά. Ποιος θα σας τα δώσει; Θα συζητήσω με οποιονδήποτε μου πει ότι «μερικοί θα πάρουμε χρήματα από αυτόν». Ή από την παγκόσμια αγορά. Δεν είναι ότι δεν υπάρχουν λεφτά. 7% πληρώνετε; Αν δεν πληρώνετε 7%, έχετε ανάγκη βοήθειας. Δεν είναι δάνειο αυτό, είναι βοήθεια. Σας δίνεται κάτω από τους όρους της αγοράς. Και σας δίνεται επειδή είσαστε στην Ευρώπη. Αν ήσασταν εκτός Ευρώπης, δεν θα σας δάνειζαν, θα κλείσει το Δημόσιο και θα διαλυθούν τα πάντα. Λοιπόν, ο Αναστασιάδης έχει την ευθύνη που έχει για τη διαχείριση που έκανε αυτές τις μέρες. Το ΑΚΕΛ όμως έχει βαρύτατες ιστορικές ευθύνες. Γιατί τόσο καιρό καθυστέρησε την επιβολή μιας λύσης περιμένοντας να περάσει ο χρόνος στο στην προεδρία, ξέροντας ότι δεν θα ανανεωθεί η εντολή προς τον υποψήφιο του, για να μην υποστεί τις συνέπειες. Εγώ στη θέση τους θα το βούλωνα.

ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή θα πττηθούν από τον λαό

—Βλέπουμε έντονα στοιχεία λαϊκισμού στην Ελλάδα, και παράλληλα μια άνοδο του φονταμενταλισμού και του εθνικισμού. Η Χρυσή Αυγή παρουσιάζεται σε όλες σχεδόν τις δημοσκοπήσεις με ποσοστά κοντά σε αυτά του δεύτερου κόμματος. Τι μπορούμε να αναμενόμεν ότι θα φέρει τυχόν συνέχιση της κρίσης νοούμενου ότι οι «σωτήρες» εμφανίζονται συνήθως σε κοιωνίες που βρίσκονται σε κρίση;

—Ο λαός αποφασίζει αυτό που αποφασιζει και είναι σεβαστό. Το θέμα είναι οι ευθύνες αυτών που συμμετέχουν στον δημόσιο διάλογο που οδηγεί τον λαό σε τέτοιες αποφάσεις. Όταν σήμερα ο κ. Τσίπρας συμπλέει με κάποιον σαν τον κ. Καρένο, ο οποίος, στην ελαφρότερη κρίση που μπορεί να κάνει κάποιος γι' αυτόν, είναι ότι είναι γραφικός, στη χειρότερη απλώς ενόθεν άλλου είδους φασίστας, παράλληλα με τη Χρυσή Αυγή του κ. Μιχαλολάκου, τότε έχει τεράστια ευθύνη απέναντι στην ιστορία της Αριστεράς και την κοινωνία της χώρας. Όταν λέει ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να χρηματοδοτήσει μέσω του ΕΙΛΑ τις τράπεζες της Κύπρου με 2 δισ. ευρώ δείχνει ότι είναι ή εντελώς άδοκτος ή ότι παίρνει τον κόσμο για πλιθιούς. Απ' ό,τι ξέρω είμαστε δύο διαφορετικά κράτη. Αυτός ο άνθρωπος είναι αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Θέλει να γίνει πρωθυπουργός μεθαύριο. Αυτά θα κάνει; Αυτά θα λέει; Θα γελεί ο κόσμος. —Φαντάζομαι ότι και αυτός θα αναγκαστεί να αναπροσάρμοσει τη ρητορική του όπως έκανε και ο νυν πρωθυπουργός.

—Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι. Οι πλιθιοί γίνονται πλιθοδέτεροι και οι αλίπτες και τυχοδιώκτες γίνονται ακόμα πιο αλίπτες και τυχοδιώκτες απ' ό,τι ήταν στα νιάτα τους. Εγώ έχω αφιερώσει τη ζωή μου στην πάλη εναντίον των ολοκληρωτικών ιδεολογιών και των εκφραστών τους. Χρειάστηκε να περάσει ένα μέρος της ζωής μου για να καταλάβω πόσο επιζήμιος είναι ο κομμουνισμός και πόσο σκληρά πρέπει κανείς να τον καταπολεμά. Δεν θέλω καμία συνθηκολόγηση. Έχω επανειλημμένα ρωτήσει διανοούμενους του ΣΥΡΙΖΑ: «Μπορούν να μου εξασφαλίσουν την ελευθερία να πάω σε μια οποιαδήποτε πανεπιστημιακή αίθουσα να εκφράσω τις απόψεις μου;» Όχι. Διότι μέλη και στελέχη τους ως φασίστες της Αριστεράς, φασιστο-κομμουνιστές δηλαδή, θα μου το απαγορεύσουν. Θα 'ρθουν να κάνουν επιεισόδια, να πετάνε γιαιούρτια, πέτρες. Κι αυτό το εγκρίνει η ηγεσία τους και το χειροκροτεί. Λοιπόν, ασ μη φωνάζουμε υποκριτικά, να κοιτάξουν τα μούτρα τους και τα χάλια τους. Και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Χρυσή Αυγή και οι δύο ιδεολογίες, και του κομμουνισμού και του φασισμού, που είναι εχθροί της δημοκρατίας, θα πττηθούν από τον ελληνικό λαό ο οποίος έχει πολύ βαθιές παραδόσεις αντιμετώπισής τους.

Μέσω του δημοψηφίσματος ο Παπανδρέου επέλεξε την ηρωική έξοδο

—Επειδή από το ΑΚΕΛ τέθηκε και θέμα δημοψηφίσματος ώστε να εγκριθεί η συμφωνία από τον λαό...

—Το δημοψήφισμα είναι τρόπος για να φύγεις και το ΑΚΕΛ θέλει να φύγει. Ανακαλύπτει εκ νέου τον κομμουνιστικό εαυτό του και θέλει να φύγει η Κύπρος από την Ε.Ε. Και τι θα ρωτήσει στο δημοψήφισμα; Να αναλύσει ο κόσμος την οικονομική κατάσταση και τα επιτόκια; —Το ίδιο θα μπορούσε κάποιος να υποδείξει και για το 2004. Κλήθηκε ο λαός να κρίνει ένα Σύνταγμα; —Το σχέδιο Ανάν ήταν πολιτικό.

Μπορούσε να πεις εγώ θέλω να ζω ή δεν θέλω να ζω με τους Τ/κ. Και είπατε «Όχι». Που ήταν δικαίωμά σας, εν πάση περιπτώσει. Αλλά τώρα δεν είναι το ίδιο. Γιατί δεν υπάρχει Κύπριος που να μην θέλει να έχει λεφτά. Όλοι θέλουμε να έχουμε λεφτά. Πού θα τα βρούμε είναι το θέμα.

—Θα ήθελα να δώμε λίγο την κίνηση του Γ. Παπανδρέου πριν από τη Σύνοδο των Κανών να ζητήσει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Σε συνέντευξή σας, είπατε ότι, αν και αντιπρόεδρος της τότε κυβέρνησης, δεν ενημερωθήκατε.

Υπήρχε η συμπαγής ομάδα βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι σήμερα είναι οπαδοί και υποστηρικτές του νέου προέδρου του ΠΑΣΟΚ, που είχαν αποφασίσει να καταψηφίσουν την πολιτική της κυβέρνησης

—Αυτό είναι γεγονός. Το έμαθα από ένα τηλεφώνημα και ενώ ο πρωθυπουργός ήταν ήδη στο αεροπλάνο. —Εξήγησε αργότερα σε κάποιους ιδίαν συναντήσεις που είχατε τη σκέψη πίσω από αυτή την κίνηση; Επειδή και τότε θεωρήθηκε και τελικώς αποδείχθηκε κίνηση αυτοκτονίας, πρωτίστως για τον ίδιο αλλά και το κόμμα.

—Όχι. Έχει όμως επικρατήσει διάφορος λόγος δημοσίου που δείχνουν δυστυχώς ότι δεν έχει καταλάβει τι έχει κάνει. Και δεν έχει μετανοήσει. Υπάρχει όμως κάτι που δεν λέει ο Παπανδρέου. Όταν πρότεινε το δημο-

ψηφισμα είχε ήδη χάσει τον έλεγχο της Βουλής. Διότι υπήρχε η συμπαγής ομάδα βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι σήμερα είναι οπαδοί και υποστηρικτές του νέου προέδρου του ΠΑΣΟΚ, που είχαν αποφασίσει να καταψηφίσουν την πολιτική της κυβέρνησης. Ούτως ή άλλως δηλαδή είχε πάψει να είναι πρωθυπουργός και το ήξερε. Ίσως να διάλεξε το δημοψήφισμα, χωρίς να το ομολογήσει μέχρι σήμερα, για μια ηρωική έξοδο. Εγώ είμαι κατά του πρωϊσμού στην πολιτική. Θέλω να υπάρχουν ταπεινόφρονες άνθρωποι, σώφρονες.

Κρίση δίχως τέλος στην τουρκοκυπριακή ηγεσία

Του **ΝΙΚΟΥ ΣΤΕΛΓΙΑ**

Η πολιτική κρίση, η οποία έχει ξεσπάσει εδώ και καιρό στους κόλπους της τουρκοκυπριακής ηγεσίας και δεξιάς εξακολουθεί να λαμβάνει νέες διαστάσεις, αφού λίγες μόνο βδομάδες από τη σταθεροποίηση Ιρσέν Κιουτσούκ στο αξίωμα του «πρωθυπουργού» και στην ηγεσία του Κόμματος Εθνικής Ενότητας (UBP), η τουρκοκυπριακή Δεξιά εξακολουθεί να βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν μεγάλο πολιτικό αναβρασμό. Το στρατόπεδο του ηγέτη της τουρκοκυπριακής κοινότητας, Ντερβίς Έρογλου, το οποίο έχασε την ηγεσία του UBP στο πρόσφατο συνέδριο του «κυβερνώντος» κόμματος με διαφορά μόλις μερικών ψήφων, εξακολουθεί να αμφισβητεί την ηγεσία του κ. Κιουτσούκ. Τις τελευταίες ημέρες, τα μέλη του UBP, τα οποία διατηρούν στενές σχέσεις με το λεγόμενο «προεδρικό» έχουν φτάσει στο σημείο του δημόσιου διαπληκτισμού με τους υποστηρικτές του στρατοπέδου του κ. Κιουτσούκ. Πίσω από την οργή και τον προ-

Δύο Ξενοι στο ίδιο κόμμα: Κιουτσούκ και Έρογλου

βληματισμό των υποστηρικτών του στρατοπέδου του κ. Έρογλου κρύβονται οι πρόσφατες κινήσεις του κ. Κιουτσούκ.

Αμέσως μετά τον επαναληπτικό γύρο των προεδρικών εκλογών στο UBP, ο κ. Κιουτσούκ έσπευσε να ανασυγκροτήσει την ηγεσία και των τοπικών οργανώσεων του κόμματός του. Με συνοπτικές διαδικασίες, ο κ. Κιουτσούκ απομάκρυνε από τα νευραλγικά σημεία της ηγεσίας του UBP τους υποστηρικτές του κ. Έρογλου και τοποθέτησε προσωπικότητες της δικής του επιρροής. Η συγκεκριμένη κίνηση του κ. Κιουτσούκ πήθε στο προσκήνιο την περίοδο που ο Τουργκάι Αβτζί και ο Ταχσίν Ερτογουρόγλου διέλυσαν τα κόμματά τους και επέστρεψαν στο μεγαλύτερο κόμμα της τουρκοκυπριακής δεξιάς. Ως γνωστόν, οι δύο πολιτικοί άνδρες βρίσκονται σε

Με συνοπτικές διαδικασίες ο Ιρσέν Κιουτσούκ (αριστερά) απομάκρυνε από το «κυβερνών» Κόμμα Εθνικής Ενότητας στελέχη που πρόσκεινται στον Ντερβίς Έρογλου, με τον τελευταίο να δέχεται πιέσεις για αποχώρηση και δημιουργία νέου κόμματος.

«κατάσταση πολέμου» με τον ηγέτη της Τουρκοκυπριακής κοινότητας. Αντιμέτωπο με τον αποκλεισμό του από την ηγεσία του UBP, το στρατόπεδο του κ. Έρογλου θέτει πλέον επί τάπητος εναλλακτικές στρατηγικές για το πολιτικό μέλλον του. Πληροφορίες που φτάνουν τις τελευταίες ημέρες στην «Κ» αναφέρουν ότι μια μερίδα του συγκεκριμένου στρατοπέδου τάσσεται υπέρ της αποχώρησής από το UBP και της δημιουργίας ενός νέου πολιτικού φορέα. Σύμφωνα με τους υποστηρικτές της συγκεκριμένης άποψης, στη νέα περίοδο ο κύκλος του κ. Έρογλου δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να συνεχίσει την πορεία του στο τουρκοκυπριακό πολιτικό πεδίο μέσα στο UBP. Ο κ. Κιουτσούκ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες για να υποχρεώσει σε «άτακτη αποχώρηση» τους αντιπάλους του.

«Ποιες θα ήταν οι πιθανότητες επιβίωσης και επιτυχίας ενός νέου πολιτικού φορέα, ο οποίος θα ανταγωνίζεται το UBP για την ηγεσία της Τ/κ δεξιάς;» Το συγκεκριμένο ερώτημα φαίνεται πως απασχολεί μια δεύτερη

μερίδα εντός του στρατοπέδου του κ. Έρογλου. Η εν λόγω μερίδα προσεγγίζει με προβληματισμό και δυσπιστία την προοπτική της δημιουργίας ενός νέου κόμματος.

Τη στιγμή που η σύγκρουση των δύο αντιμαχόμενων στρατοπέδων εντός του UBP συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς, το «κυβερνών» κόμμα επιχειρεί να εξέλθει από τη «μηνί κρίση», η οποία δημιούργησε το αποτέλεσμα των πρόσφατων «πρώρων εκλογών» στον «δήμο Λευκωσίας». Πριν από δύο εβδομάδες, με μεγάλη διαφορά, το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα (CTP) διαδέχθηκε να εξασφαλίσει το «αξίωμα του δημάρχου» στην κατεχόμενη Λευκωσία. Για πολλούς υποστηρικτές του UBP, η συγκεκριμένη εξέλιξη ρίχνει φως στο πολιτικό αδιέξοδο, το οποίο έχει οδηγήσει το τελευταίο διάστημα το «κυβερνών» κόμμα. Κατά την άποψη τους, λίγους μήνες πριν από τη «βουλευτικές εκλογές», η τουρκοκυπριακή Δεξιά έχει χάσει την επαφή της με μεγάλες μερίδες της τουρκοκυπριακής κοινότητας.